

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU ASEPRESIDENDI MÄÄRUS

19. detsember 2013*

Apellatsioonkaebus — Ajutisi meetmeid käsitlev määrus — Plii, baariumi, arseeni, antimoni, elavhõbeda ning nitrosoamiinide ja nitrosoamiine sisaldavate ainete piirnormid mänguasjades — Saksamaa Liitvabariigi poolt teatavaks tehtud õigusnormid, millega säilitatakse nende ainete siseriiklikud piirnormid — Komisjoni otsus, millega keeldutakse neid sätteid täielikult kinnitamast

Kohtuasjas C-426/13 P(R),

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 57 teise lõigu alusel 26. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus,

Euroopa Komisjon, esindajad: M. Patakia ja G. Wilms, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

apellatsioonkaebuse esitaja,

teine menetlusosaline:

Saksamaa Liitvabariik, esindaja: A. Wiedmann,

hageja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHTU ASEPRESIDENT,

olles peakohtujurist P. Cruz Villalóni ära kuulanud,

on andnud järgmise

määruse

- 1 Euroopa Komisjon palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu presidendi 15. mai 2013. aasta määruse kohtuasjas T-198/12 R: Saksamaa vs. komisjon (edaspidi „vaidlustatud kohtumäärus”), millega Üldkohus kohustas Euroopa Komisjoni lubama säilitada Saksamaa Liitvabariigi poolt teatavaks tehtud sellised siseriiklikud õigusnormid, mis käsitlevad antimoni, arseeni, baariumi, plii ja elavhõbeda piirnorme mänguasjades (edaspidi „siseriiklikud õigusnormid”), kuni Üldkohtu sisulise otsuse tegemiseni tema menetluses oleva hagi suhtes, milles paluti tühistada komisjoni 1. märtsi 2012. aasta otsus C(2012) 1348 lõplik (edaspidi „vaidlusalune otsus”) taotluse kohta säilitada need siseriiklikud õigusnormid.

* Kohtumenetluse keel: saksa.

- 2 Vaidlustatud kohtumääruse punktis 2 on vaidlusalust otsust kirjeldatud järgmiselt:

„[Vaidlusaluse] otsusega rahuldab Euroopa Komisjon nitrosoamiinide ja nitrosoamiine sisaldavate ainete osas Saksamaa valitsuse poolt ELTL artikli 114 lõike 4 alusel esitatud taotluse kiita heaks selliste siseriiklike õigusnormide säilitamine, mis käsitlevad eespool mainitud raskemetallide piirnorme. Plii, baariumi, arseeni, antimoni ja elavhõbeda piirnormide osas – mis vastavad väärtustele, mis on kehtestatud nõukogu 3. mai 1988. aasta direktiiviga 88/378/EMÜ mänguasjade ohutust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 187, lk 1; ELT eriväljaanne 13/09, lk 240) (edaspidi „varasem mänguasjade direktiiv”) – jättis komisjon Saksamaa valitsuse taotluse sisuliselt rahuldamata ning otsustas, et edaspidi tuleks kohaldada [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta direktiiviga 2009/48/EÜ mänguasjade ohutuse kohta (ELT L 170, lk 1)] (edaspidi „uus mänguasjade direktiiv”) kehtestatud piirnorme.”

Õiguslik raamistik

- 3 Õiguslik raamistik on esitatud vaidlustatud kohtumääruse punktides 3–12 järgmiselt:

„*Esmane õigus*

- 3 ELTL artikli 114 lõigetes 1, 3, 4, 6 ja 7 on sätestatud:

„1. Kui aluslepingutes ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse artiklis 26 seatud eesmärkide saavutamiseks järgmisi sätteid. [...] Euroopa Parlament ja nõukogu [võtavad] liikmesriikides nii õigus- kui ka haldusnormide ühtlustamiseks meetmed, mille eesmärk on siseturu rajamine ja selle toimimine.

[...]

3. Lõikes 1 ettenähtud tervishoidu, ohutust, keskkonnakaitset ja tarbijakaitset käsitlevates ettepanekutes võtab komisjon aluseks kaitstuse kõrge taseme, eriti võttes arvesse kõiki uusi teaduslikel faktidel põhinevaid suundumusi. Oma vastavate volituste piires püüavad ka Euroopa Parlament ja nõukogu saavutada sama eesmärki.

4. Kui pärast [...] ühtlustamismeetme [vastuvõtmist], peab liikmesriik artiklis 36 märgitud oluliste vajaduste tõttu [...] vajalikuks säilitada siseriiklikke norme, teatab ta nendest normidest ja nende säilitamise põhjustest komisjonile.

[...]

6. Komisjon kinnitab kõnealused siseriiklikud normid või lükkab need tagasi kuue kuu jooksul pärast [lõikes 4] osutatud teatamist, olles eelnevalt kindlaks teinud, kas need on või ei ole suvalise diskrimineerimise vahendid või liikmesriikidevahelise kaubanduse varjatud piirangud, ja kas need kujutavad või ei kujuta endast takistust siseturu toimimisele.

Kui komisjon selles ajavahemikus otsust ei tee, loetakse [lõikes 4] osutatud siseriiklikud normid kinnitatuks.

Kui seda õigustab küsimuse keerukus ja kui puudub oht inimeste tervisele, võib komisjon asjaomasele liikmesriigile teatada, et käesolevas lõikes osutatud ajavahemikku võidakse pikendada veel kuni kuus kuud.

7. Kui liikmesriik on vastavalt lõikele 6 volitatud säilitama või kehtestama siseriiklikke norme, mis erinevad ühtlustamismeetmest, uurib komisjon kohe, kas teha ettepanek selle meetme kohandamiseks.”

Teisene õigus

Varasem mänguasjade direktiiv

- 4 Varasema mänguasjade direktiivi artiklis 2 on sätestatud, et mänguasju võib turule viia ainult juhul, kui need ettenähtud viisil kasutatuna, arvestades laste tavalist käitumist, ei ohusta kasutajate või kolmandate isikute turvalisust ja/või tervist. Mänguasi peab rahuldama käesoleva direktiiviga kehtestatud ohutus- ja tervisekaitse nõudeid sellel kujul, milles see turule viiakse, arvestades selle mänguasja eeldatavat ja normaalset kasutusaega.
- 5 Varasema mänguasjade direktiivi II lisa („Mänguasjade olulised ohutusnõuded”) II jao („Erilised ohud”) punktiga 3 („Keemilised omadused”) kehtestatakse lubatavad biosaadavuse maksimaalsed päevased piirnormid muu hulgas antimonile, arseenile, baariumile, pliiile ja elavhõbedale. Biosaadavuse piirnormidega määratakse kindlaks keemilise aine lubatud maksimaalne kogus, mis võib mänguasjade kasutamisest tulenevalt bioloogiliste protsesside kaudu inimorganismi imenduda või millega inimorganism võib kokku puutuda. Neid biosaadavuse piirnorme ei eristata mänguasja materjali konsistentsi alusel. Nimetatud direktiivi II lisa II jao punkti 3 alapunkti 2 esimese lausega kehtestatakse eelkõige järgmised piirnormid, milles lubatud maksimaalne päevane biosaadavus on väljendatud mikrogrammides (μg): antimon: 0,2; arseen: 0,1; baarium: 25,0; plii: 0,7 ja elavhõbe: 0,5. Nitrosoamiinide ja nitrosoamiine sisaldavate ainete osas ei ole varasema mänguasjade direktiiviga piirnorme kehtestatud.
- 6 Just selle alusel töötas Euroopa Standardikomitee komisjoni juhtnõõride kohaselt välja Euroopa ühtlustatud standardi EN 71-3 „Mänguasjade ohutus” (edaspidi „EN 71-3”), mis tuletab mänguasjade [koostisesse kuuluvate] materjalide jaoks biosaadavuse piirnormidest „migratsiooni piirnormid” ja kirjeldab nende kindlaksmääramise korda. Migratsiooni piirnormid kujutavad endast keemilise aine lubatud maksimaalset kogust, mis võib migreeruda, see tähendab eralduda tootest väljapoole, näiteks tungida nahka või sattuda maomahla. EN 71-3 piirnormide järgimise korral loetakse, et varasema mänguasjade direktiivi biosaadavuse piirnormidest on samuti kinni peetud. EN 71-3 kehtestab muu hulgas järgmised migratsiooni piirnormid: antimon: 60 mg/kg; arseen: 25 mg/kg; baarium: 1 000 mg/kg; plii: 90 mg/kg ja elavhõbe: 60 mg/kg.

Uus mänguasjade direktiiv

- 7 Komisjon otsustas 2003. aastal varasema mänguasjade direktiivi üle vaadata. Pärast arvukaid konsultatsioone, mida komisjon mitme projekti üle paljude ekspertidega pidas, esitas ta 2008. aasta alguses ettepaneku võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv mänguasjade ohutuse kohta, mille nõukogu Saksamaa valitsuse vastuseisust hoolimata 11. mail 2009 heaks kiitis ning 18. juunil 2009 uue mänguasjade direktiivina vastu võttis. Selle direktiivi II lisa („Eriohutusnõuded”) III osa („Keemilised omadused”) punktiga 13 kehtestatakse otseselt migratsiooni piirnormid. Edaspidi eristatakse direktiivis piirnorme kolme [mänguasjade materjali konsistentsi alusel], nimelt kas materjal on „kuiv/habras/pulbrilaadne/elastne”, „vedel/kleepuv” või „mahakraabitud”.

- 8 Uue mänguasjade direktiivi II lisa III osa punktiga 13 kehtestatakse seega järgmised migratsiooni piirnormid:

Element	mg/kg kuivas, hapras, pulbrilaadses või elastses mänguasjamaterjalis	mg/kg vedelas või kleepuvas mänguasjamaterjalis	mg/kg mahakraabitud mänguasjamaterjalis
Antimon	45	11,3	560
Arseen	3,8	0,9	47
Baarium	4500	1125	56 000
Plii	13,5	3,4	160
Elavhõbe	7,5	1,9	94

- 9 Uue mänguasjade direktiivi artikliga 54 pannakse liikmesriikidele kohustus kehtestada 20. jaanuariks 2011 selle direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ning neid alates 20. juulist 2011 kohaldada. Artiklis 55 on siiski nähtud ette erand, et varasema mänguasjade direktiivi II lisa II jao punkt 3 tunnistatakse kehtetuks alles alates 20. juulist 2013. Varasema mänguasjade direktiiviga kehtestatud biosaadavuse piirnormid ning viimastest tuletatud migratsiooni piirnormid mänguasjade valmistamiseks kasutatavate materjalide puhul jäävad seega jõusse 20. juulini 2013, muu hulgas antimoni, arseeni, baariumi, pliid ja elavhõbedat puudutavas osas.
- 10 Saksamaa valitsus on seisukohal, et uue mänguasjade direktiivi artikkel 55 on *lex specialis*, millega tehakse erand artiklist 54, mistõttu tema sõnul tuleb nimetatud direktiivi II lisa III osa punkt 13 – mis on käesolevas asjas kõne all olev säte – üle võtta alles 20. juuliks 2013. Komisjon on aga arvamusel, et uue mänguasjade direktiivi artiklis 54 ette nähtud ülevõtmistähtaeg on kohaldatav ka käesolevas vaidluses kõne all olevate raskemetallide puhul. Üksnes majanduse huvides on artiklis 55 ette nähtud 20. juulil 2013 mööduv üleminekutähtaeg, mille jooksul võib jätkata selliste mänguasjade tootmist ja turustamist, mille keemilised omadused vastavad varasema mänguasjade direktiivi nõuetele. Selle sätte eesmärk ei ole anda liikmesriikidele pikem tähtaeg direktiivi ülevõtmiseks.
- Saksa siseriiklik õigus
- 11 Varasem mänguasjade direktiiv võeti Saksamaa siseriiklikusse õigusesse määrusega üle 1989. aastal. Ülevõtmismääruses viidatakse ohutusnõuetele, mis on esitatud varasema mänguasjade direktiivi II lisa, milles olid sätestatud biosaadavuse piirnormid, mida kohaldati muu hulgas viie raskemetalli suhtes, milleks on antimon, arseen, baarium, plii ja elavhõbe.
- 12 Saksamaa siseriiklik õigus kohandati uuele õiguslikule olukorrale, mis tulenes uue mänguasjade direktiivi avaldamisest aastal 2011. Siiski ei tehtud ühtegi muudatust osas, mis puudutab viie eespool nimetatud raskemetalli piirnorme, kuna varasema mänguasjade direktiivi II lisa II jao punkt 3 jäi jõusse. Sel põhjusel algatas komisjon 22. novembri 2012. aasta märgukirjaga Saksamaa Liitvabariigi suhtes vastavalt ELTL artiklile 258 liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse uue mänguasjade direktiivi osalise üle võtmata jätmise tõttu. Saksamaa valitsus vastas märgukirjale 21. märtsi 2013. aasta kirjaga, vaidlustades rikkumise põhjendusel, et uue mänguasjade direktiivi II lisa III osa hakkab kehtima alles 20. juulil 2013.”

Vaidluse taust ja ajutiste meetmete kohaldamise menetlus

4 Vaidluse taust on kokkuvõetult esitatud vaidlustatud kohtumääruse punktides 13–15 järgmiselt:

„13 Saksamaa valitsus palus 18. jaanuari 2011. aasta kirjaga ELTL artikli 114 lõike 4 alusel koostoimes ELTL artikliga 36 komisjonilt luba jätta pärast 20. juulit 2013 kehtima siseriiklikud õigusnormid, mis puudutavad antimoni, arseeni, baariumi, plii ja elavhõbeda piirnorme ([mis vastavad] varasema mänguasjade direktiivi II lisa II jao punktile 3) ning nitrosoamiinide ja nitrosoamiine sisaldavate ainete piirnorme, põhjendusel, et need õigusnormid tagavad laste tervise kaitse kõrgema taseme kui uue mänguasjade direktiiviga kehtestatud õigusnormid. Ta osutas eelkõige viimati nimetatud direktiiviga kehtestatud migratsiooni piirnormidele mänguasjade puhul, millel on mahakraabitavad osad. Saksamaa valitsuse sõnul näitab antimoni, arseeni, baariumi, plii ja elavhõbeda osas võrdlus EN 71-3 piirnormidega, et tulevikus kohaldatavad migratsiooni piirnormid on kõrgemad, nagu see nähtub ka järgmisest tabelist:

Element	EN 71-3 (mg/kg), mis arvestab ümber varasemas mänguasjade direktiivis ette nähtud biosaadavuse piirnormid (siseriiklikusse õigusesse üle võetud)	Uus mänguasjade direktiiv (mg/kg)
Plii	90	160
Arseen	25	47
Elavhõbe	60	94
Baarium	1000	56 000
Antimon	60	560

14 Saksamaa valitsus väitis, et isegi kui selline võrdlus piirdub üksnes nende väärtustega, mida kohaldatakse „mahakraabitud mänguasjamaterjali” kategooria puhul, siis piisaks ainuüksi sellest võrdlusest – ilma et ülejäänud kahte kategooriat peaks arvesse võtma – tõendamaks, et uue mänguasjade direktiivi sätete kohaldamine toob raskemetallide puhul kaasa lubatud migratsiooni suurenemise. Nimetatud direktiivis ei ole selgelt täpsustatud, millises proportsioonis migratsiooni piirnormid iga kategooria puhul neist kolmest üksteisega suhestatud on. Seega tuleks lähtuda põhimõttest, et osutatud kogus võib iga kategooria puhul eralduda iga päeva jooksul. Selleks, et määrata kindlaks, millise koguhulgaga puutub laps kokku olukorras, kus ta käsitseb ühe ja sama päeva jooksul igasse neist kolmest kategooriast kuuluvaid mänguasju, tuleks migratsiooni piirnorme seega hinnata kumulatiivselt ja üheskoos.

15 Komisjon rahuldab [vaidlusaluse] otsusega [...] Saksamaa valitsuse taotluse nitrosoamiinide ja nitrosoamiine sisaldavate ainete osas ilma igasuguste piiranguteta. Baariumi ja plii osas andis komisjon loa „kuupäevani, millal jõustuvad liidu õiguse eeskirjad, millega kehtestatakse uued piirnormid [...], kuid mitte kauem kui 21. juulini 2013”. Antimoni, arseeni ja elavhõbeda osas jättis komisjon seevastu taotluse rahuldamata.”

5 Üldkohtu kantseleisse 14. mail 2012 saabunud hagiavalduses palus Saksamaa Liitvabariik vaidlusaluse otsuse tühistada osas, milles komisjon ühelt poolt jättis rahuldamata tema taotluse säilitada siseriiklikud õigusnormid, mis puudutavad antimoni, arseeni ja elavhõbeda piirnorme, ning teiselt poolt andis baariumi ja plii osas sellekohase loa üksnes 21. juulini 2013.

- 6 Üldkohtu kantseleisse 13. veebruaril 2013 esitatud eraldiseisva dokumendiga esitas nimetatud liikmesriik ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, milles ta tegelikult palus Üldkohtu presidendil:
- lubada ajutiselt, see tähendab kuni Üldkohus teeb hagi suhtes sisulise otsuse, jätta kehtima siseriiklikud õigusnormid, mis käsitlevad antimoni, arseeni, baariumi, plii ja elavhõbeda piirnorme;
 - teise võimalusena kohustada komisjoni ajutiselt, see tähendab kuni Üldkohus teeb selle hagi suhtes otsuse, kinnitama nimetatud siseriiklikud õigusnormid.
- 7 Ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kohta 28. veebruaril 2013 Üldkohtu kantseleisse esitatud märkustes palus komisjon Üldkohtu presidendil:
- tunnistada see taotlus vastuvõetamatuks või teise võimalusena jätta see põhjendamatus tõttu rahuldamata;
 - mõista ajutiste meetmete kohaldamise menetlusest tulenevad täiendavad kohtukulud Saksamaa Liitvabariigilt välja siis, kui põhimenetluses tehakse otsus kohtukulude osas.
- 8 Nimetatud liikmesriik esitas komisjoni märkustele 14. märtsil 2013 repliigi. Komisjon võttis selle suhtes seisukoha 27. märtsi 2013. aasta vasturepliigis.

Vaidlustatud kohtumäärus

- 9 Üldkohtu president meenutas vaidlustatud kohtumääruse punktides 20–23, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik võib määrata vaidlustatud akti kohaldamise peatamise ja muude ajutiste meetmete kohaldamise, kui on tõendatud, et nende määramine on esmapilgul faktiliselt ja õiguslikult põhjendatud (*fumus boni iuris*), ning kui ajutiste meetmete kohaldamise küsimus on kiireloomuline selles mõttes, et tõsise ja korvamatu kahju vältimiseks selle poole huvidele, kes ajutiste meetmete kohaldamist taotleb, on vajalik, et ajutiste meetmete kohaldamine määratakse ja neid kohaldatakse enne põhimenetluses lahendatava hagi suhtes otsuse tegemist. Üldkohtu president märkis, et vajaduse korral kaalub ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik ka asjaomaseid huvisid ja et sellisel terviklikul hindamisel on tal ulatuslik kaalutusõigus ja ta võib konkreetsete asjaolude alusel vabalt otsustada, kuidas ja millises järjekorras nende erinevate tingimuste esinemist tuleb kontrollida, kuna mitte ükski õigusnorm ei sätesta, millises korras peab kohtunik otsustama ajutiste meetmete kohaldamise vajalikkuse üle. Leides, et tal on kõik vajalikud andmed ajutiste meetmete kohaldamise taotluse lahendamiseks, ilma et eelnevalt oleks vaja ära kuulata poolte suulisi selgitusi, kontrollis Üldkohtu president esiteks selle taotluse vastuvõetavust.
- 10 Üldkohtu president analüüsis vaidlustatud kohtumääruse punktides 24–39 komisjoni argumenti, mille kohaselt on ajutiste meetmete kohaldamise taotlus vastuvõetamatu, kuna Saksamaa Liitvabariigil puudub põhjendatud huvi, kui ta tegelikult soovib peatada keelduva otsuse täitmist; sellise nõude esitamine on aga ajutiste meetmete kohaldamise menetluses mõeldamatu.
- 11 Mõõndes, et ajutiste meetmete kohaldamise taotlus, millega palutakse üksnes peatada keelduva otsuse täitmine, on põhimõtteliselt vastuvõetamatu, kuna taotletud peatamine ei saa iseenesest muuta hageja õiguslikku olukorda, märkis Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse punktis 28, et konkreetsel juhul ei taotlenud nimetatud liikmesriik siiski akti täitmise peatamist ELTL artikli 278 tähenduses, vaid pigem palus ta võtta ajutise meetme ELTL artikli 279 tähenduses. Tuginedes eelkõige Euroopa Kohtu asepresidendi 7. märtsi 2013. aasta määruse kohtuasjas C-551/12 P(R): EDF vs. komisjon punktile 41, järeldas Üldkohtu president, et ELTL artikkel 279, Üldkohtu kodukorra artikkel 104 ega seda enam ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 ei võimalda sellist taotlust vastuvõetavaks tunnistada ainuüksi põhjusel, et see on esitatud koos hagi, milles palutakse keelduv otsus tühistada.

- 12 Üldkohtu president leidis vaidlustatud kohtumääruse punktides 30–38, et käesoleva juhtumi asjaolud toetavad pigem seda, et Saksamaa Liitvabariigi taotletavate ajutiste meetmete kohaldamine on vastuvõetav. Ta märkis, et Saksamaa Liitvabariik ei saanud loogiliselt võttes paluda siseriiklike sätetega kehtestatud piirnormide säilitamist pärast 20. juulit 2013 muul viisil, kui taotleda ajutiste meetmete kohaldamist vastavalt ELTL artiklile 279. Komisjoni väite kohta, et taotletud ajutiste meetmete kohaldamine kahjustab institutsioonilist tasakaalu ja väljub asja sisuliselt lahendava kohtu pädevuse piiridest, märkis Üldkohus, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul on ajutiste meetmetega seoses pädevus, mille mõju asjaomastele liidu institutsioonidele ulatub kaugemale kui tühistava kohtuotsuse tagajärjed, tingimusel, et neid ajutisi meetmeid kohaldatakse üksnes põhimenetluse jooksul, need ei mõjuta sisulist otsust ega takista selle kasulikku mõju. Leides, et viimati nimetatud tingimused on käesolevas asjas täidetud, asus Üldkohtu president seisukohale, et taotletav ajutine meede on igal juhul sama ulatusega kui meetmed, mille komisjon peaks suure tõenäosusega võtma võimaliku tühistava kohtuotsuse täitmiseks.
- 13 Üldkohtu president järeltas vaidlustatud kohtumääruse punktis 39, et ajutiste meetmete kohaldamise taotlus tuleb tunnistada vastuvõetavaks, kuid üksnes osas, mis puudutab teise võimalusena esitatud nõudeid, kuivõrd ELTL artikli 114 lõigete 4 ja 6 koostoimest nähtub, et üksnes komisjonil on pädevus rahuldada liikmesriikide poolt talle saadetud õigusnormide säilitamise taotlusi, samas kui ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul on põhimõtteliselt õigus üksnes nõuda, et asjaomane institutsioon võtaks kindlaksmääratud meetmed või hoiduks nende võtmisest.
- 14 Teiseks kontrollis Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse punktides 40–67 *fumus boni iuris*'ega seotud tingimust. Kõigepealt tähendas ta, et see tingimus on täidetud siis, kui põhimenetluses lahendatava hagi põhjendamiseks hageja esitatud väidetest vähemalt üks on esmapilgul kaalukas ega ole igatahes selgelt põhjendamatu. Sellega seoses leidis ta, et piisab, kui see väide osutab niisuguse keerulise ja tundliku küsimuse olemasolule, mida ei saa kohe tähtsusetuse tõttu tagasi lükata, vaid mis väärrib süvendatud käsitlemist, mida saab teha vaid asja sisuliseks arutamiseks pädev kohus, või isegi kui poolte esitatud argumentidest nähtub, et põhimenetluses esineb oluline õiguslik vastuolu, mis ei ole kohe lahendatav.
- 15 Plii ja baariumi piirnormide jaoks 21. juulini 2013 antud loa kohta märkis Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse punktides 41 ja 42, et Saksamaa Liitvabariigi sõnul rikub vaidlusalune otsus ELTL artiklit 114, kuna komisjon kinnitas neid piirnorme käsitlevad siseriiklikud õigusnormid tähtajaga, mis lõppeb hiljemalt 21. juulil 2013, samas kui selle artikli lõike 6 sõnastus ega ülesehitus ei võimaldanud komisjonil kehtestada ajalist piirangut otsusega, millega kinnitatakse siseriiklike õigusnormide säilitamine. Sama kohtumääruse punktides 43 ja 44 märkis Üldkohtu president sisuliselt ka seda, et komisjoni arvates kujutab rangemate siseriiklike õigusnormide säilitamise lubamine endast erandit ühtlustamismeetmest ja käesolevas asjas näis kõige arukam piirata luba ajaliselt, kuna see paindlikum lahendus oli ainus viis, arvestamaks asjassepuutuva liikmesriigi õigustatud vajadustega, tagades seejuures, et siseturul turustatavate mänguasjade suhtes kohaldatakse igal ajal ühtseid eeskirju, ning tõkestades võimalikult vähesel määral siseturu toimimist.
- 16 Vaidlustatud kohtumääruse punktides 45 ja 46 märkis Üldkohtu president peamiselt seda, et komisjon tunnistas vaidlusaluses otsuses ise, et siseriiklike õigusnormidega kehtestatud plii ja baariumi piirnormid olid ühelt poolt õigustatud inimeste tervise kaitse oluliste vajaduste seisukohalt, sest need kaitsesid tervist paremini kui uues mänguasjade direktiivis kehtestatud piirnormid, ning et teiselt poolt olid need kooskõlas siseturuga, kuivõrd oli põhjust neid „teatava ajalise piiranguga” lubada. Üldkohtu president tuletas sellest sama kohtumääruse punktis 47, et komisjon kinnitas, et plii ja baariumi osas olid kõik ELTL artikli 114 lõigete 4 ja 6 kohaldamise tingimused täidetud, ning ta lisis nimetatud kohtumääruse punktides 48–50, et uue mänguasjade direktiiviga nende ainete jaoks kehtestatud piirnormide läbivaatamise menetlused, mis olid pooleli, ei pruugi lõppeda enne 21. juulit 2013, milline tähtpäev oli vaidlusaluses otsuses kindlaks määratud siseriiklike sätete säilitamiseks. Selle põhjal tegi Üldkohtu president seega vaidlustatud kohtumääruse punktis 51 järeltule, et Saksamaa Liitvabariigi argumentid, millega seatakse kahtluse alla plii ja baariumi suhtes kohaldatavate piirnormide ajaliselt

piiratud kinnitamine, on tõsiseltvõetavad ja tõstatavad küsimusi, mis esmapilgul väärivad süvendatud käsitlemist, mida saab teha vaid asja sisuliseks arutamiseks pädev kohus, nii et ajutiste meetmete kohaldamise taotlus vastab seega *fumus boni iuris*'ega seotud tingimusele.

- 17 Antimoni, arseeni ja elavhõbeda suhtes kohaldatavate piirnormide kinnitamise taotluse rahuldamata jätmise kohta leidis Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse punktis 53, et Saksamaa Liitvabariigi sõnul rikub vaidlusalune otsus ETLT artikli 114 lõikeid 4 ja 6, kuna komisjon heitis sellele liikmesriigile ette, et viimane ei tõendanud, et uue mänguasjade direktiiviga ette nähtud migratsiooni piirnormid ei paku piisavat kaitsetaset või et neil on tõenäoliselt tervisele kahjulik toime. Üldkohtu president sedastas, et selliste argumentidega väidetakse, et liikmesriik peab üksnes tõendama, et tema siseriiklike eeskirjadega on tagatud rahvatervise kaitse kõrgem tase kui see, mis on ette nähtud liidu õiguse ühtlustamismeetmega, ning need õigusnormid ei lähe kaugemale selle eesmärgi saavutamiseks vajalikust. Üldkohtu president märkis sama kohtumääruse punktides 54 ja 55, et nimetatud liikmesriik arvab, et on täitnud kõik oma tõendamiskohustused, kuivõrd ta tõendas oma arvutuste põhjal, et siseriiklikes õigusnormides ette nähtud biosaadavuse piirnormid, mis on identsed varasemas mänguasjade direktiivis kehtestatud normidega, on nende kolme aine osas madalamad, ning et olenemata mänguasjade materjali konsistentsist kaitsevad need seega rahvatervist paremini kui uue mänguasjade direktiivist tulenevad migratsiooni piirnormid.
- 18 Üldkohtu president meenutas vaidlustatud kohtumääruse punktides 56–59, et komisjon püüab oma argumentidega näidata, et tema arvutuste põhjal on siseriiklike sätetega ette nähtud migratsiooni piirnormid vedelate ja kuivade materjalide puhul selgelt kõrgemad kui uue mänguasjade direktiiviga ette nähtud piirnormid ning on nendest väärtustest madalamad üksnes „mahakraabitud” materjalide puhul, mis on aga üldjuhul raskemini kättesaadavad just seetõttu, et need tuleb kõigepealt maha kraapida. Üldkohtu president märkis, et komisjon heitis Saksamaa Liitvabariigile sisuliselt ette, et viimane ei arvutanud välja tegelikkuses oodatavat biosaadavust päevas kõigi kolme mänguasjamaterjali konsistentsi – mida käsitletakse uues mänguasjade direktiivis eraldi – puhul, kohaldades varasemas mänguasjade direktiivis kehtestatud ühtseid väärtusi, samas kui see liikmesriik arvutas biosaadavuse päevas uues mänguasjade direktiivis kehtestatud migratsiooni piirväärtuste jaoks ning võrdles seejärel neid erinevaid biosaadavusi, kasutades seega biosaadavuse määrasid, mis ei ole võrreldavad.
- 19 Üldkohtu president osutas vaidlustatud kohtumääruse punktides 60 ja 61, et Saksamaa Liitvabariigi ja komisjoni vaheline vaidlus mänguasjades esinevate antimoni, arseeni ja elavhõbeda „õigete” piirnormide üle tõstatab väga tehnilised küsimused, kusjuures eelkõige kehtib see migratsiooni ja biosaadavuse piirnormide ümberarvestamise kohta, kuna see liikmesriik väidab, et komisjoni saadud „tegelikkuses oodatavad biosaadavuse piirnormid” ei ole asjakohased. Üldkohtu president märkis kohtumääruse punktis 62, et komisjon tunnistas ka ise, et siseriiklikud piirnormid on mahakraabitud materjalide puhul madalamad kui need, mis on kehtestatud uue mänguasjade direktiiviga, kuid komisjon ei selgitanud sellega seoses enda väidet, mille kohaselt mahakraabitav materjal on seetõttu, et see tuleb kõigepealt maha kraapida, lastele palju raskemini kättesaadav. Samuti leidis Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse punktis 63, et komisjonil ei ole põhjust kritiseerida kõnealuse liikmesriigi poolt enda seisukoha põhjendamiseks kasutatud meetodit, kuna komisjon kasutas ise seda meetodit 30 aastat, sealhulgas vaidlusaluses otsuses baariumi ja plii suhtes ajutise loa andmisel.
- 20 Olles vaidlustatud kohtumääruse punktis 65 järeldanud, et argumendid, mis Saksamaa Liitvabariik seoses antimoni, arseeni ja elavhõbeda piirnormide tagasilükkamisega esitas, tõstatavad keerulisi küsimusi, mida ei saa kohe asjassepuutumatus tõttu tagasi lükata, leidis Üldkohtu president sama kohtumääruse punktis 66, et käesolevas asjas ei esine ühtegi põhjust arvata, et siseriiklikud õigusnormid ei ole antimoni, arseeni ja elavhõbeda osas siseturuga kooskõlas. Üldkohtu president konstateeris seega vaidlustatud kohtumääruse punktis 67, et *fumus boni iuris*'e tingimus on täidetud antimoni, arseeni ja elavhõbeda piirnormide kinnitamata jätmise osas.

- 21 Kolmandaks analüüsis Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse punktides 68–79 kiireloomulisusega seotud tingimust. Ta meenutas punktis 68, et ajutiste meetmete kohaldamise menetluse eesmärk on tagada tulevikus tehtava lõpliku otsuse täielik toime ning et ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kiireloomulisust tuleb hinnata selle järgi, kas ajutine meede on vajalik selleks, et hoida ära ajutist meedet taotleval poolel tõsise ja korvamatu kahju tekkimine, kusjuures see pool peab tõendama, et selle kahju tekkimist saab piisava tõenäosusega ette näha. Üldkohtu president märkis punktides 69 ja 70, et Saksamaa Liitvabariik viitab pärast 20. juulit 2013 laste tervisele kahju tekkimisele, mis on tõsine väide, kuna tervis on juba iseenesest eriti oluline väärtus ja kui õnnetus on juba toimunud, on kahju korvamatu, kuna tervisekahjustused on oma olemusest tulenevalt pöördumatute tagajärgedega. Eelmainitu kohta märgib komisjon peamiselt seda, et isegi kui varasema mänguajade direktiiviga ette nähtud piirnõrmid töid kaasa kõrgema kaitsetaseme, ei tähenda see, et uue mänguajade direktiivi sätted põhjustavad alates 20. juulist 2013 tõsist ja korvamatut kahju.
- 22 Üldkohtu president leidis vaidlustatud kohtumääruse punktides 71–74, et käesolevas asjas tuleb inimeste tervist väidetavalt ohustavatest riskidest tuleneva tõsise ja korvamatu kahju tekkimise tõenäosust hinnata ettevaatuspõhimõttest lähtuvalt ning ta leidis, et käesoleva kohtuasja kontekstis on *fumus boni iuris*'e olemasolu selle hindamise jaoks oluline. Mis puudutab baariumile ja pliiile kohaldatavaid väärtusi, siis märkis Üldkohtu president sama kohtumääruse punktis 75, et komisjon tunnistas ka ise, et siseriiklikud õigusnormid on õigustatud tervisekaitse oluliste vajaduste tõttu, kuna need tagavad selles osas parema kaitsetaseme kui uus mänguajade direktiiv. Üldkohtu president sedastas nimetatud kohtumääruse punktides 76 ja 77, et mis puudutab laste kokkupuutumist niisuguste raskemetallidega, siis tuleb asuda seisukohale, et sellise parema kaitsetaseme võimaldamisest keeldumine põhjustab tõsist ja korvamatut kahju, ning ta lükkas sõnaselgelt tagasi argumendi, mille kohaselt tagab uus mänguajade direktiiv piisava kaitsetaseme; selline argument on tervishoiupoliitika „taasriigistamise” – põhimõte, mida on tunnustatud ELTL artikli 114 lõikes 4 – kontekstis kohatu.
- 23 Seoses antimoni, arseeni ja elavhõbeda suhtes kohaldatavate väärtustega leidis Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse punktis 78, et miski ei luba välistada, et asja sisuliselt arutav kohus vastab pärast Saksamaa valitsuse poolt sel teemal esitatud keeruliste küsimuste süvendatud käsitlemist, et antimoni, arseeni ja elavhõbeda suhtes kohaldatavad siseriiklikud õigusnormid tagavad nende ainete osas kõrgema kaitsetaseme kui uue mänguajade direktiiviga kehtestatud kaitsetase, nii et lastele sellise kaitsetaseme võimaldamisest keeldumine võib nende tervist tõsiselt ja korvamatult kahjustada. Üldkohtu president järeldas seega sama kohtumääruse punktis 79, et see liikmesriik on tõendanud, et käesolevas asjas on kiireloomulisusega seotud tingimus täidetud.
- 24 Mis puudutab lõpuks huvide kaalumist, siis leidis Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse punktides 80–83, et komisjoni huvi ajutiste meetmete kohaldamise taotluse rahuldamata jätmise vastu, selleks et kaitsta siseturu ühtsust, tuleb pidada teisejärguliseks Saksamaa Liitvabariigi huvi kõrval säilitada siseriiklikud õigusnormid laste tervise parima võimaliku kaitse tagamiseks, seda enam, et taotletud ajutiste meetmetega üksnes säilitatakse õiguslik olukord, mis on kestnud juba alates 1988. aastast, ning luba niisuguseks säilitamiseks antakse üksnes piiratud ajavahemikuks.
- 25 Kõikidest neist põhjustest tulenevalt otsustas Üldkohtu president rahuldada selle liikmesriigi teise võimalusena taotletud ajutise meetme kohaldamise nõude. Selles osas on vaidlustatud kohtumääruse resolutsiooni punkt 1 sõnastatud järgmiselt:

„Kohustada Euroopa Komisjoni kinnitama ajutiselt kuni Üldkohtu sisulise otsuse tegemiseni Saksamaa Liitvabariigi poolt teatavaks tehtud selliste siseriiklike õigusnormide säilitamine, mis käsitlevad antimoni, arseeni, baariumi, plii ja elavhõbeda piirnõrme mänguajades.”

Poolte nõuded

26 Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- esimese võimalusena tühistada vaidlustatud kohtumäärus ja
- jätta rahuldamata Saksamaa Liitvabariigi nõue, millega palutakse kohustada komisjoni lubama ajutiselt, see tähendab kuni Üldkohus teeb sisulise otsuse, nende siseriiklike normide säilitamist, mis reguleerivad antimoni, arseeni, baariumi, plii ja elavhõbeda piirväärtusi, või

teise võimalusena

- tühistada vaidlustatud kohtumäärus osas, milles see kohustab teda:
 - kinnitama ajutiselt, see tähendab kuni Üldkohus teeb sisulise otsuse, Saksamaa Liitvabariigi poolt teatavaks tehtud antimoni ja elavhõbeda piirväärtused;
 - kinnitama ajutiselt, see tähendab kuni Üldkohus teeb sisulise otsuse, selle liikmesriigi poolt teatavaks tehtud arseeni ja plii piirväärtused kuivas ja vedelas materjalis;
- jätta rahuldamata Saksamaa Liitvabariigi nõue, millega palutakse kohustada komisjoni lubama ajutiselt, see tähendab kuni Üldkohus teeb sisulise otsuse, jätta kehtima antimoni ja elavhõbeda piirväärtusi reguleerivad siseriiklikud õigusnormid;
- jätta rahuldamata nimetatud liikmesriigi nõue, millega palutakse kohustada komisjoni lubama ajutiselt, see tähendab kuni Üldkohus teeb sisulise otsuse, jätta kehtima arseeni ja plii piirväärtusi reguleerivad siseriiklikud õigusnormid, osas, milles nõudes toetutakse arseeni ja plii piirväärtustele kuivas ja vedelas materjalis, ja
- mõista kahe kohtuastme kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

27 Saksamaa Liitvabariik palub Euroopa Kohtul:

- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata nii esimese kui teise võimalusena esitatud nõuete osas ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Apellatsioonkaebus

28 Komisjon esitab oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks viis väidet, mille kohaselt vastavalt:

- on rikutud õigusnormi seoses tõendamiskoormisega ELTL artikli 114 lõigetega 4 ja 6 ette nähtud menetluses;
- on moonutatud faktilisi asjaolusid seoses „mahakraabitavast materjalist mänguasjade” kättesaadavusega;
- on vaidlustatud kohtumäärus ebapiisavalt põhjendatud;
- on vaidlustatud kohtumääruse põhjendus ebaloogiline ja
- on huvide kaalumisel rikutud õigusnormi.

29 Kõigepealt tuleb koos analüüsida esimest ja neljandat väidet.

Esimene väide, mille kohaselt on seoses tõendamiskoormisega rikutud õigusnormi, ja neljas väide, mille kohaselt on vaidlustatud kohtumääruse põhjendus ebaloogiline

Poolte argumendid

- 30 Oma esimese väitega väidab komisjon, et Üldkohtu president jättis arvesse võtmata tõendamiskoormise, mis on liikmesriigil, kes nõuab ERTL artikli 114 lõike 4 alusel luba säilitada ühtlustamisdirektiivist erinevaid norme, kuivõrd see riik peab tõendama, et see säte tagab tervise parema kaitse kui niisuguse direktiivi sätetega tagatud kaitse. Käesolevas asjas on see tõendamiskoormise jaotus veelgi tähtsam seetõttu, et varasema mänguasjade direktiivi väärtused asendati uue mänguasjade direktiivi väärtustega, kuna liidu seadusandja otsustas täielikult informeerituna ja vastavalt talle ERTL artikli 114 lõikest 3 tulenevale kohustusele võtta aluseks kaitstuse kõrge tase, eriti võttes arvesse kõiki uusi teaduslikel faktidel põhinevaid suundumusi, asendada vanad väärtused, mida Saksamaa Liitvabariik soovib säilitada, uute väärtustega.
- 31 Komisjon väidab, et Üldkohtu president ei arvestanud vaidlustatud kohtumääruses ERTL artikli 114 lõikes 4 ette nähtud menetluse eripärasid, märkides muu hulgas *fumus boni iuris*'t analüüsides ja eelkõige sama kohtumääruse punktides 61 ja 64, et Saksamaa Liitvabariigi poolt Üldkohtule esitatud tühistamisnõuet põhjendavad väited ei ole „esmapilgul” asjakohatud. Mis puudutab kiireloomulisuse tingimust antimoni, arseeni ja elavhõbeda osas, siis leidis ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik sama kohtumääruse punktides 78 ja 79 samamoodi, et asjaolu, et „miski ei luba välistada” järeldust, mille kohaselt tagavad siseriiklikud õigusnormid kõrgema tasemega tervise kaitse, on piisav nõutud meetme lubamiseks. See tõendamiskoormise ebaõige ümberpööramine nähtub komisjoni arvates eriti selgesti nimetatud kohtumääruse punktist 76, milles Üldkohtu president viitab tervishoiupoliitika „taasriigistamisele” ERTL artikli 114 lõike 4 alusel. See õigusnormi rikkumine mõjutab *fumus boni iuris*'e, kiireloomulisuse ja huvide kaalumise hindamist ning seetõttu ei võtnud ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik arvesse tema enda kontrollipädevuse piire.
- 32 Seoses *fumus boni iuris*'ega väidab komisjon, et Üldkohtu president jätab vaidlustatud kohtumääruses tähelepanuta ERTL artikli 114 lõikes 4 ette nähtud menetluses sisalduva erilise suhte reegli ja erandi vahel, kohaldades sellele menetlusele samu tõendamiskoormisega seonduvaid reegleid nagu on kohaldatavad muus kontekstis, eelkõige konkurentsiasjades. Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku nõnda valitud lahendus kohustab komisjoni uued väärtused vastu võtma, tuginedes seejuures teadlikult muudele väärtustele kui uusimatele teaduslikele andmetele, ning see kahjustab institutsioonidevahelist tasakaalu nimetatud kohtuniku ja liidu seadusandja vahel.
- 33 Mis puudutab kiireloomulisust, siis olenemata küsimusest, kas siseriiklikud õigusnormid tagavad parema kaitsetaseme kui uue mänguasjade direktiivi sätted – väide, millega komisjon ei nõustu –, väidab komisjon, et oluline on välja selgitada, mil määral uue mänguasjade direktiivi sätted mitte üksnes ei näe ette madalamat kaitsetaset võrreldes siseriiklike õigusnormidega tagatud tasemega, vaid lisaks sellele ohustavad tõsiselt ja korvamatult laste tervist. Komisjon märgib, et kohtupraktika kohaselt peab ajutise meetme kohaldamist taotleval tõendama, et ta ei saa ära oodata põhimenetluse tulemust, ilma et tal ei tekiks tõsist ja korvamatut kahju. Lisaks mõõnis Saksamaa Liitvabariik komisjonile 2. märtsil 2011 saadetud kirjas, milles selgitati tema 18. jaanuaril 2011 koostatud erandi tegemise taotluse põhjusi (edaspidi „2. märtsi 2011. aasta kiri”), sõnaselgelt, et uues mänguasjade direktiivis antimoni ja elavhõbeda suhtes kehtestatud väärtused ei ületa organismi imendumise talutavat koguhulka päevas, mida pealegi kinnitas Saksamaa Bundesinstitut für Risikobewertung'i (Saksamaa Liitvabariigi Riskihindamise Instituut) 12. jaanuari 2011. aasta riskihindamise arvamus.

- 34 Lõpuks osutab komisjon, et tal on komplekssete teaduslike hinnangute puhul lai kaalutusõigus ja väidab, et käesolevas asjas teostatud kohtulik kontroll väljub märkimisväärselt sellest raamistikust. Komisjoni sõnul ületas Üldkohtu president kui ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik oma võimupiire, asudes vaikumisi seisukohale, et uus mänguasjade direktiiv on osaliselt õigusvastane.
- 35 Oma apellatsioonkaebuse neljandas väites heidab komisjon ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustavale kohtunikule ette seda, et vaidlustatud kohtumääruses ei tehta mingit vahet mänguasjade koostises olevate erinevate materjalide vahel. Komisjon väidab, et isegi kui eeldada, et Üldkohtu presidendi argumendid on õiged, oleks nimetatud kohtumääruses tulnud rahuldada siseriiklike sätete säilitamise nõue üksnes mahakraabitava materjali osas, sest vedelate ja kuivade materjalide suhtes on uus mänguasjade direktiiv palju rangem, mida komisjon ka tõendas.
- 36 Neid, vastavalt ELTL artikli 114 lõike 3 nõuetele kõige uuematel teaduslikel andmetel põhinevaid tõendeid tähelepanuta jättes pannakse vaidlustatud kohtumääruses komisjonile kohustus lubada vedelates ja kuivades mänguasjamaterjalides antimoni, arseeni, plii ja elavhõbeda piirväärtusi, mis kaitsevad laste tervist ilmselgelt vähem kui uues mänguasjade direktiivis ette nähtud piirväärtused.
- 37 Mis puudutab mahakraabitavat materjali, siis on küll siseriiklike õigusnormidega kehtestatud biosaadavuse piirväärtustest tulenevad migratsiooni piirväärtused madalamad uue mänguasjade direktiiviga kehtestatud piirväärtustest, kuid kõige uuemaid teaduslikke andmeid arvestades ei ole nende siseriiklike väärtuste säilitamine vajalik, sest laste tervist kaitsevad uued väärtused sama tõhusalt, mida antimoni ja elavhõbedaga seoses möönis ühtlasi Saksamaa Liitvabariik oma 2. mai 2011. aasta kirjas. Kui see argument lükatakse tagasi, siis palub komisjon teise võimalusena Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtumäärus ainult vedelaid ja kuivi materjale puudutavas osas.
- 38 Esimese väite vastuseks väidab Saksamaa Liitvabariik kõigepealt, et see väide on vastuvõetamatu, sest komisjon seab tegelikult kahtluse alla Üldkohtu presidendi hinnangu faktilistele asjaoludele. Igal juhul ei pööranud Üldkohtu president ümber tõendamiskoormist, vaid nentis üksnes, et selle liikmesriigi argumendid ajutiste meetmete kohaldamise taotluse põhjenduseks olid usutavad ja loogiliselt kokkusobivad. Seega ei mõjuta vaidlustatud kohtumäärus kuidagi kohtuasjas tehtavat sisulist otsust. Selle kohta, et komisjon seab kahtluse alla ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku pädevuse niisuguse ajutise meetme võtmiseks nagu on otsustatud sama kohtumääruse resolutsiooni punktis 1, väidab nimetatud liikmesriik, et komisjon üksnes kordab esimeses kohtuastmes juba esitatud argumente ning ka sel põhjusel tuleb see osa tema argumentidest vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.
- 39 Apellatsioonkaebuse neljandat väidet puudutavas märgib Saksamaa Liitvabariik uuesti, et komisjoni selle väite põhjenduseks esitatud argumendid on vastuvõetamatud, kuna komisjon seadis tegelikult kahtluse alla Üldkohtu presidendi hinnangu faktilistele asjaoludele. Ülejäänü kohta tähendab Saksamaa Liitvabariik, et komisjon tegi oma arvutustes kasutatud meetodiga vigu eelkõige osas, milles ta kasutas selleks EN 71-3 standardiga kindlaks määratud migratsiooni piirväärtusi. Nende vigade tõttu ei olnud tema võrdlus siseriiklike sätetega tagatud tervise kaitse taseme ja uue mänguasja direktiivi sätetega tagatud kaitsetaseme vahel täpne.

Euroopa Kohtu hinnang

- 40 Üldkohtu kodukorra artikli 104 lõikes 2 on sätestatud, et ajutiste meetmete kohaldamise taotluses tuleb nimetada „hagi ese, kiireloomulisust põhjendavad asjaolud ning fakti- ja õigusväited, mis esmapilgul õigustavad taotletava ajutise meetme kohaldamist”. Nii võib ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik määrata kohaldamise peatamise ja muude ajutiste meetmete kohaldamise, kui on tõendatud, et nende määramine on esmapilgul faktiliselt ja õiguslikult põhjendatud (*fumus boni iuris*), ning kui ajutiste meetmete kohaldamise küsimus on kiireloomuline selles mõttes, et tõsise ja korvamatü kahju vältimiseks selle poole huvidele, kes ajutiste meetmete kohaldamist taotleb, on

vajalik, et ajutiste meetmete kohaldamine määratakse ja neid kohaldatakse enne põhimenetluses lahendatava hagi suhtes otsuse tegemist. Need tingimused on kumulatiivsed, mis tähendab, et ajutiste meetmete taotlus tuleb jätta rahuldamata, kui üks neist tingimustest ei ole täidetud (Euroopa Kohtu presidendi 14. oktoobri 1996. aasta määrus kohtuasjas C-268/96 P(R): SCK ja FNK vs. komisjon, EKL 1996, lk I-4971, punkt 30). Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik kaalub vajaduse korral ka asjas esinevaid huve (Euroopa Kohtu presidendi 23. veebruari 2001. aasta määrus kohtuasjas C-445/00 R: Austria vs. nõukogu, EKL 2001, lk I-1461, punkt 73).

– *Fumus boni iuris*

- 41 Kõigepealt tuleb meenutada, et *fumus boni iuris*'e tingimus on täidetud, kui ajutiste meetmete kohaldamise menetluse staadiumis on olemas oluline vaidlus, mille lahendus ei ole ilmselge, nii et esmapilgul ei ole see arvestatava aluseta (vt selle kohta Euroopa Kohtu presidendi 13. juuni 1989. aasta määrus kohtuasjas 56/89 R: Publishers Association vs. komisjon, EKL 1989, lk 1693, punkt 31, ja 8. mai 2003. aasta otsus kohtuasjas C-39/03 P-R: komisjon vs. Artegoda jt, EKL 2003, lk I-4485, punkt 40). Kuivõrd ajutiste meetmete kohaldamise menetluse eesmärk on tagada lõpliku otsuse täielik toime, et vältida lünka Euroopa Kohtu tagatavas õiguskaitstes, peab ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik üksnes hindama, kas põhimenetluses esitatud väited on „esmapilgul” põhjendatud, et tuvastada, kas hagi edukaks osutumise tõenäosus on piisavalt suur.
- 42 Komisjoni käesolevas asjas esitatud väite kohta, et Üldkohtu president ei arvestanud tõendamiskoormisega, mis on liikmesriigil, kes taotleb ELTL artikli 114 lõike 4 alusel võimalust säilitada ühtlustamisdirektiivist erinev õigusnorm, kuivõrd see liikmesriik peab komisjoni arvates tõendama, et see säte tagab parema tervise kaitse kui kõnealuse ühtlustamisdirektiivi sätted, tuleb tõdeda, et komisjon ei mõista, millise olemusega on ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku hindamine, olenemata Üldkohtu menetluses oleva kohtuasja sisust.
- 43 Loomulikult on *fumus boni iuris*'e analüüsimisel asjakohased ELTL artikli 114 lõikes 4 sätestatud menetluse spetsiifiline kontekst ja eelkõige asjaolu, et liikmesriik peab tõendama ühtlustamisdirektiivi sätetest tema taotletud erandi põhjendatust, ning komisjonil sellega seoses olev kaalutlusruum. See asjakohasus tähendab siiski ainult seda, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik peab siis, kui ta kontrollib, kas ajutise meetme kohaldamist taotlenud liikmesriik on esitanud väited, mis võivad esmapilgul tõendada komisjoni rikkumise ja järelikult *fumus boni iuris*'e olemasolu, arvestama asjaoluga, et liikmesriigi kohustus on tõendada haldusmenetluse staadiumis, et täidetud on taotletud erandi lubamise tingimused. Seevastu ei tähenda see asjakohasus, et liikmesriik peab ajutiste meetmete kohaldamise menetluse staadiumis lõplikult tõendama, et need samad tingimused on täidetud. Kui ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik peaks nimelt selle viimase küsimuse suhtes seisukoha võtma, siis puudutaks ta otsus paratamatult asjassepuutuva liikmesriigi poolt põhimenetluses esitatud hagi põhjendatust ja sellega ületaks ta seega enda pädevust.
- 44 Järelikult ei rikkunud Üldkohtu president õigusnormi ega eelkõige pööranud ümber tõendamiskoormist, leides vaidlustatud kohtumääruses ja eelkõige selle punktides 61 ja 65, et Saksamaa Liitvabariigi poolt Üldkohtule esitatud tühistamisnõuet põhjendavad väited ei ole „esmapilgul” asjakohatud.
- 45 Mis puudutab komisjoni väiteid, et vaidlustatud kohtumäärusega kohustatakse teda vastu võtma uusi õigusnorme, mis põhinevad muudel andmetel kui uusimatel teaduslikel andmetel, ja seega rikkuma tema ELTL artikli 114 lõikest 3 tulenevat kohustust, mille kohaselt ta „võtab [...] aluseks kaitstuse kõrge taseme, eriti võttes arvesse kõiki uusi teaduslikel faktidel põhinevaid suundumusi”, siis tuleb märkida, et Üldkohtu president leidis vaidlustatud kohtumääruse punktides 41–52 plii ja baariumiga seoses ning punktides 53–67 antimoni, arseni ja elavhõbedaga seoses, et Saksamaa Liitvabariik esitas argumente, millega sai tõendada, et tema põhimenetluses esitatud väited komisjoni teesile vastupidise teesi toetamiseks ei olnud alusetud. Ajutiste meetmete kohaldamist käsitleva käesoleva

apellatsioonkaebuse kontekstis saab ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustavale kohtunikule nimetatud sätte rikkumist ette heita üksnes siis, kui niisuguse väite esitanud pool tõendab, et see järeldus on ilmselgelt ebatäpne.

- 46 Selle kohta tuleb nentida, nagu ka üksikasjalikult selgitas oma vastuses apellatsioonkaebusele Saksamaa Liitvabariik, et need sisulised argumendid põhinevad peamiselt asjaolul, et siseriiklikes õigusnormides kehtestatud biosaadavuse piirväärtused kaitsevad väidetavalt laste tervist rohkem kui piirväärtused, mis on saadud uue mänguasjade direktiiviga kehtestatud migratsiooni piirväärtuste põhjal.
- 47 Nimetatud liikmesriik rõhutab eelkõige, et kuigi siseriiklike õigusnormidega kehtestatud kahjuliku aine organismi imendumise biosaadavuse piirväärtused mikroprogrammides päeva kohta, see tähendab organismi imendumise talutav päevane kogus, kattub varasemas mänguasjade direktiivis kehtestatud piirväärtustega, ei võetud siseriiklikesse sätetesse üle mänguasjamaterjalide migratsiooni piirväärtusi, mille standard EN 71-3 tuletas varasemast mänguasjade direktiivist. Selle liikmesriigi sõnul moonutas komisjon seega siseriiklike õigusnormide sisu, kui ta kasutas standardiga EN 71-3 kindlaks määratud migratsiooni piirväärtusi selleks, et arvutada välja biosaadavuse piirväärtused, mida ta seejärel omistas siseriiklikele õigusnormidele, et võrrelda viimati nimetatuid biosaadavuse piirväärtustega, mis arvutati uues mänguasjade direktiivis kehtestatud migratsiooni piirväärtuste põhjal direktiivis määratletud kolme tüüpi materjali jaoks.
- 48 Saksamaa Liitvabariik väidab, et niimoodi kindlaks määratud biosaadavuse piirväärtused, mida komisjon omistas võrdlemise teostamiseks siseriiklikele normidele, on kõrgemad, kui siseriiklike sätetega tegelikult kehtestatud biosaadavuse piirväärtused. Kui kõnealune liikmesriik võrdles ühelt poolt siseriiklike sätetega kehtestatud biosaadavuse piirväärtusi ja teiselt poolt uue mänguasjade direktiiviga migratsiooni piirväärtuste alusel kehtestatud piirväärtusi, siis selgus, et siseriiklikud õigusnormid tagavad selle direktiiviga võrreldes kõrgema tasemega kaitse, kuivõrd direktiivi kohaselt on organismi imendumise päevane talutav kogus kõikide kasutatavate ainete puhul suurem ning seda kolme tüüpi materjalis: äakraabitavad, kuivad ja vedelad.
- 49 Saksamaa Liitvabariigi arvates on seega meetod, mida komisjon kasutas piirväärtuste arvutamisel, vale, mistõttu osutus tema võrdlus siseriiklike sätetega tagatud tervise kaitse taseme ja uue mänguasjade direktiiviga tagatud kaitsetaseme vahel ebatäpseks.
- 50 Ilma et oleks vaja otsustada Saksamaa Liitvabariigi sisuliste argumentide põhjendatuse üle ja komisjoni vastupidist kinnitavate argumentide üle – nende üle otsustamine kuulub ainult asja sisuliselt arutava kohtuniku pädevusse –, tuleb märkida, et selle liikmesriigi esitatud argumendid on piisavalt usutavad, järeldamiseks käesoleva apellatsioonkaebuse raames, et Üldkohtu president ei rikkunud ERTL artikli 114 lõiget 3, kui ta leidis vaidlustatud kohtumääruse punktis 51 plii ja baariumiga seoses ning punktis 65 antimoni, arseeni ja elavhõbedaga seoses, et nimetatud liikmesriigi poolt Üldkohtus esitatud väited ei ole „esmapilgul” asjakohatud. Eeltoodust tulenevalt ei ole sama kohtumäärus ka ebaloogiline selles tähenduses, nagu komisjon tõlgendab seda oma neljanda väite pealkirjas, kuna Üldkohtu president jõudis nendele järeldustele hoolimata komisjoni vastupidist väitvatest argumentidest. Eeldusel, et Üldkohtu presidendi kiireloomulisust ja huvide kaalumist käsitlev hinnang on põhjendatud, ei ületanud viimati nimetatud ka oma pädevust ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtunikuna ega rikkunud ERTL artiklit 114, kui ta tegi nende järelduste põhjal *fumus boni iuris*'t puudutava otsuse ja kohustas seega komisjoni ainult ajutiselt lubama siseriiklike õigusnormide säilitamist.
- Kiireloomulisus ja huvide kaalumine
- 51 Osas, milles komisjon heidab Üldkohtu presidendile ette tõendamiskoormise ümberpööratavust antimoni, arseeni ja elavhõbedaga seoses, kuivõrd viimati nimetatud leidis vaidlustatud kohtumääruse punktides 78 ja 79, et „miski ei luba välistada” järeldust, mille kohaselt tagavad siseriiklikud õigusnormid kõrgema tasemega tervise kaitse kui on tagatud uue mänguasjade direktiiviga, siis olgu

kõigepealt meenutatud, et Üldkohtu president pidi tõsise ja korvamatu kahju olemasolu hindamiseks loogiliselt postuleerima, et Saksamaa Liitvabariigi põhimenetluses esitatud väited võidakse rahuldada (vt analoogia alusel Üldkohtu asepresidendi 10. septembri 2013. aasta määrus kohtuasjas C-278/13 P(R): komisjon vs. Pilkington Group, punkt 38).

- 52 Tõsine ja korvamatu kahju, mille tõenäoline tekkimine peab olema tõendatud, oleks sellisel juhul nimelt kahju, mis teatud juhtudel võiks tuleneda taotletud ajutise meetme kohaldamisest keeldumisest juhul, kui põhimenetluses esitatud hagi osutub pärast seda edukaks; seda kahju tuleb hinnata sellest eeldusest lähtuvalt, ilma et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik võtaks sellega mis tahes seisukoha sisuliste väidete suhtes. Seega ei saa komisjoni argumendid, mille kohaselt on haldusmenetluses tõendamiskoormis sellel liikmesriigil, kes taotleb ELTL artikli 114 lõike 4 alusel ühtlustamisdirektiivist erandi tegemist, seada kahtluse alla ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku hinnangut, mis käsitleb kiireloomulisuse tingimust. Mis puudutab täpsemalt selle asjaoluga seotud argumenti, et Üldkohtu president viitas vaidlustatud kohtumääruse punktis 76 tervishoiupoliitika „taasriigistamisele” – põhimõte, mida on tunnustatud ELTL artikli 114 lõikes 4 –, siis piisab üksnes sedastusest, et see väide ei saa nimetatud hinnangut eeltoodud põhjustega samadel põhjustel mõjutada, ilma et peaks võtma seisukoha nimetatud sättes ette nähtud menetluse sellise kvalifitseerimise asjakohasuse suhtes.
- 53 Seoses komisjoni argumendiga, mille kohaselt on isegi juhul, kui siseriiklike õigusnormidega on tagatud parem kaitstuse tase kui uue mänguasjade direktiiviga, lisaks vaja, et viimati nimetatud direktiivi sätteid ohustavad tõsiselt ja korvamatult laste tervist, tuleb märkida, et Üldkohtu president rõhutas vaidlustatud kohtumääruse punktides 71–73 õigesti ettevaatuspõhimõtte olulisust käesolevas kontekstis.
- 54 Nimetatud põhimõtte kohaselt võivad liidu institutsioonid siis, kui esineb kahtlusi inimeste tervisele kujutatavate ohtude olemasolu või ulatuse osas, seda põhimõtet kohaldades võtta kaitsemeetmeid, ilma et nad peaksid ära ootama seda, et nende ohtude tegelikkus ja tõsidus oleksid täielikult tõendatud (5. mai 1998. aasta otsus kohtuasjas C-157/96: National Union Farmers jt, EKL 1998, lk I-2211, punkt 63, ja 12. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas C-504/04: Agrarproduktion Staebelow, EKL 2006, lk I-679, punkt 39). Eeltoodust järeldub, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik ei rikkunud käesolevas asjas õigusnormi, kui ta leidis tõsise ja korvamatu kahju tekkimise tõenäosuse hindamisel – tingimusel, et huvide kaalumise hindamine ei anna teistsugust tulemust –, et niisuguste väärtuste, mis ei pruugi olla kõige tõhusamad inimeste tervise ja eelkõige laste tervise kaitsmiseks, isegi ajutine kohaldamine lubab piisava tõenäosusega eeldada tulevikus tõsise ja korvamatu kahju tekkimist.
- 55 Seoses komisjoni argumendiga, et Saksamaa valitsus möönis 2. märtsi 2011. aasta kirjas sõnaselgelt, et uues mänguasjade direktiivis antimoni ja elavhõbeda suhtes kehtestatud väärtused ei ületa organismi imendumise taluvat koguhulka päevas, mida pealegi kinnitas Bundesinstitut für Risikobewertung'i 12. jaanuari 2011. aasta riskihindamise arvamus, tuleb sedastada, et komisjon tõstatab seega faktiliste asjaolude hindamise küsimuse, mida Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruses otseselt ei analüüsinud, väitmata siiski, et selles osas oleks faktilisi asjaolusid moonutatud.
- 56 See väide tuleb seega vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata. Nimelt olgu meenutatud, et vastavalt ELTL artiklile 256 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklile 58, mida kohaldatakse ka sama põhikirja artikli 57 teise lõigu kohaselt esitatud apellatsioonkaebuste suhtes, on apellatsioonkaebus piiratud õigusküsimustega ning faktiliste asjaolude hindamine on välistatud. Seega on ainult Üldkohus pädev esiteks faktilisi asjaolusid tuvastama ja teiseks neid hindama. Seni, kuni pole tegemist talle esitatud tõendite moonutamisega, ei kujuta faktiliste asjaolude hindamine endast iseenesest Euroopa Kohtu kontrollile alluvat õigusküsimust (vt selle kohta Euroopa Kohtu presidendi 24. juuli 2003. aasta määrus kohtuasjas C-233/03 P(R): Linea GIG vs. komisjon, EKL 2003, lk I-7911, punktid 34–36).

- 57 Igal juhul tuleb märkida, et Saksamaa Liitvabariik selgitas nii Üldkohtus kui Euroopa Kohtus käesoleva ajutiste meetmete kohaldamise menetluse raames põhjuseid, miks ta leiab, et käesolevas asjas on tõsise ja korvamatu kahju tekkimise tõenäosus viie asjassepuutuva aine osas tõendatud. Saksamaa Liitvabariik väitis nimelt, et inimeste ja iseäranis laste tervis on iseenesest eriti oluline väärtus. Olenemata tõenditest ja argumentidest, mis see liikmesriik haldusmenetluse staadiumis esitas, piisab nimelt nentimisest, sarnaselt käesoleva kohtumääruse punktis 54 sedastatuga, et Üldkohtu president, tuginedes eelkõige ettevaatuspõhimõttele, ei rikkunud selles küsimuses õigusnormi.
- 58 Lõpuks, seoses komisjoni väitega, et tõendamiskoormisega seotud õigusnormi rikkumine, mida ta ette heitis, mõjutab ka seda, kuidas ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik hindab huvide kaalumist, tuleb märkida, et komisjon ei esita selle kohta ühtegi täpsemat argumenti. Huvide kaalumise küsimust käsitletakse seetõttu siis, kui analüüsitakse apellatsioonkaebuse viiendat väidet, mis puudutab vaidlustatud kohtumääruse seda aspekti.
- 59 Eeltoodust tuleneb, et komisjoni apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitatud esimene ja neljas väide tuleb tagasi lükata.

Teine väide, mille kohaselt on faktilisi asjaolusid moonutatud

Poolte argumendid

- 60 Komisjoni sõnul moonutas Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse punktis 62 faktilisi asjaolusid, kui ta võttis aluseks eelduse, et siseriiklikes õigusnormides sätestatud madalamad piirväärtused puudutavad „mahakraabitud” mänguasju selles mõttes, et neid mänguasju on iseäranis palju kasutatud, samas kui tegelikult oli küsimus mänguasjamaterjalides, mis lapse organismi saavad imenduda alles pärast seda, kui lapsed on selle maha kraapinud. Komisjon väidab, et kui Üldkohtu president ei oleks faktilisi asjaolusid moonutanud, siis oleks ta saanud rahuldada nõude ainult mahakraabitavaid materjale puudutavas osas ning jätta selle rahuldamata vedelate ja pulbri vormis materjalide puhul. Faktiliste asjaolude moonutamise tõttu ei olnud Üldkohtu presidendil oma kohtumääruses enam sellist võimalust.
- 61 Saksamaa Liitvabariik leiab, et Üldkohtu president ei ole faktilisi asjaolusid moonutanud ning ta väidab ühtlasi, et igal juhul ei toeta vaidlustatud kohtumääruse punkt, mida komisjon selles suhtes kritiseeris, vajalikul määral järeldust, millele ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik *fumus boni iuris*'ega seoses jõudis.

Euroopa Kohtu hinnang

- 62 Olgu märgitud, et komisjoni väidetud faktiliste asjaolude moonutamine vaidlustatud kohtumääruse punktis 62 ei mõjutanud *fumus boni iuris*'e kogumis hindamist, mida Üldkohtu president teostas vaidlustatud kohtumääruse punktides 53–67 antimoni, arseeni ja elavhõbeda suhtes. Isegi kui Üldkohtu president tõlgendas ebaõigesti toimikus sisalduvaid viiteid mahakraabitavatest materjalidest mänguasjade kättesaadavuse mõiste kohta, võttes aluseks eelduse, et need mänguasjad peavad olema eriti palju kasutatud, märkis ta aga nimetatud punktis 62 õigesti, et komisjon möönis ise, et isegi tema enda ümberarvutamismeetodi kohaselt kaitsevad siseriiklikud piirnormid mahakraabitud materjalide puhul laste tervist rohkem kui need, mis on kehtestatud uue mänguasjade direktiiviga. Niisugusest sedastusest siinkohal piisab, et põhjendada Üldkohtu presidendi nimetatud punktis 67 tehtud järeldust, et mahakraabitud materjalide osas on *fumus boni iuris*'e tingimus kolme asjassepuutuva aine puhul täidetud.
- 63 Eeltoodust tulenevalt ei ole komisjoni apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitatud teine väide tulemuslik ja tuleb sellisena tagasi lükata.

Kolmas väide, mille kohaselt ei ole vaidlustatud kohtumäärus piisavalt põhjendatud

Poolte argumendid

- 64 Komisjon heidab Üldkohtu presidendile ette, et viimane ei selgitanud põhjuseid, miks ta pidas komisjoni argumenti, mille kohaselt kaitseb uus mänguasjade direktiiv laste tervist paremini, asjakohatuks, samas kui selline selgitus oli ELTL artikli 114 lõike 4 kontekstis esinevat reegli ja sellest tehtava erandi vahelist suhet arvestades vajalik. Komisjon toob välja ka vaidlustatud kohtumääruse põhjenduste teise ebapiisavuse, märkides, et ta ei kontrollinud vaidlusaluses otsuses antimoni, arseeni ja elavhõbedaga seoses, kas suvaline diskrimineerimine, kaubanduse varjatud piiramine või takistus siseturu toimimisele esineb või mitte, samas kui Üldkohtu president hindas nimetatud kohtumääruses seda ise, korrates selles osas üksnes Saksamaa Liitvabariigi argumente, mille kohaselt on plii, baariumi, nitrosoamiinide ja nitrosoamiine sisaldavate ainetega seoses neid tingimusi, mille eesmärk on tagada aus konkurents, käsitletud arutluskäik kergesti ülekantav teistele ainetele, kuna siseriiklikud õigusnormid on tema sõnul identsed. See põhjendus ei ole komisjoni arvates piisav, sest otsustav aspekt ei ole nende sätete identsus, vaid turuolukord. Komisjon väidab, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik asendas jälle pädevate asutuste hinnangu enda omaga.
- 65 Nimetatud liikmesriik leiab, et ühestki komisjoni sellesisulisest argumendist ei nähtu põhjenduste niisugust ebapiisavust, mis muudaks vaidlustatud kohtumääruse õigusvastaseks.

Euroopa Kohtu hinnang

- 66 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad Üldkohtu otsused olema piisavalt põhjendatud, et Euroopa Kohus saaks teostada nende üle kohtulikku kontrolli (vt selle kohta eelkõige 14. mai 1998. aasta otsus kohtuasjas C-259/96 P: nõukogu vs. de Nil ja Impens, EKL 1998, lk I-2915, punkt 32; 16. märtsi 2000. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-395/96 P ja C-396/96 P: Compagnie maritime belge transports jt vs. komisjon, EKL 2000, lk I-1365, punkt 106, ja 18. oktoobri 2012. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-101/11 P ja C-102/11 P: Neuman jt vs. José Manuel Baena Grupo, punkt 80). Siinkohal piisab sellest, kui arutluskäik on selge ja arusaadav ning ka sellega toetatava järelduse põhjendamiseks sobiv (4. oktoobri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-311/05 P: Naipes Heraclio Fournier vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 53).
- 67 Mis puudutab komisjoni väidet, et Üldkohtu president ei põhjendanud piisavalt nende argumentide tagasilükkamist, milles komisjon väitis, et uus mänguasjade direktiiv kaitseb laste tervist paremini kui siseriiklikud õigusnormid, siis tuleb märkida, et Üldkohtu president, kelle sisuline läbivaatamine peab käsitlema ainult *fumus bonis iuris*'e olemasolu, selgitas vaidlustatud kohtumääruse punktides 40–67 õiguslikult piisavalt põhjusi, miks ta nendest argumentidest hoolimata leidis, et *fumus boni iuris*'e tingimus on täidetud. Seoses ELTL artikli 114 lõike 4 kontekstis esineva reegli ja sellest tehtava erandi vahelise suhte väidetava asjakohasusega piisab viitest käesoleva kohtumääruse punktidele 42–44, millest nähtub, et Üldkohtu president ei rikkunud Saksamaa Liitvabariigil ajutiste meetmete kohaldamise menetluse raames lasuva tõendamiskoormise käsitlemisel õigusnormi.
- 68 Komisjoni väite kohta, mille kohaselt ei põhjendanud Üldkohtu president vaidlustatud kohtumääruse punktis 66 piisavalt oma mõttekäiku selle kohta, kas antimoni, arseeni ja elavhõbedaga seoses esineb või mitte suvaline diskrimineerimine, kaubanduse varjatud piiramine või takistus siseturu toimimisele, kuna ta kordas üksnes Saksamaa Liitvabariigi argumente, mille kohaselt on plii, baariumi, nitrosoamiinide ja nitrosoamiine sisaldavate ainetega seoses neid tingimusi, mille eesmärk on tagada aus konkurents, käsitlev arutluskäik kergesti ülekantav teistele ainetele, sest siseriiklikud õigusnormid on identsed, tuleb rõhutada, et Üldkohtu president kui ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik peab hindama ainult *fumus boni iuris*'e olemasolu nende tingimuste puudumisel ja mitte

lõplikult seda, kas need tingimused kui sellised on olemas. Pealegi see, kui ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik kasutab konkreetset faktilist asjaolu või õigusküsimust puudutava küsimuse käsitlemisel ühe või teise poole argumente, ei tähenda iseenesest, et põhjendus on puudulik.

- 69 Üldkohus esitas tema menetluses oleva ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kontekstis sobiva põhjenduse, mille põhjal Euroopa Kohus võib mõista põhjuseid, miks Üldkohtu president jõudis järeldusele, et *fumus boni iuris* on olemas hoolimata sellest, et antimoni, arseni ja elavhõbeda osas puudub suvaline diskrimineerimine, kaubanduse varjatud piiramine ja takistus siseturu toimimisele, kuna Üldkohtu presidendi sõnul oli komisjoni arutluskäik, mis puudutas neid tingimusi, mille eesmärk on tagada plii, baariumi, nitrosoamiinide ja nitrosoamiine sisaldavate ainete suhtes aus konkurents, üle kantav eespool nimetatud kolmele teisele ainele, kuna siseriiklikud sätted on selles osas kõikide nende ainete jaoks identsed.
- 70 Eeltoodust tuleneb, et kolmas väide, mille komisjon oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitas, tuleb tagasi lükata.

Viies väide, mille kohaselt on huvide kaalumisel rikutud õigusnormi

Poolte argumentid

- 71 Komisjon väidab, et vaidlustatud kohtumääruses Üldkohtu president üksnes järgis Saksamaa Liitvabariigi argumente, mille kohaselt selle institutsiooni huvi piirdub siseturu toimimisega. Komisjon vaidleb sellele seisukohale vastu, rõhutades, et tema kaitstav huvi käesolevas asjas seisneb liidu seadusandja tahte austamises nii, nagu seda on väljendatud uues mänguasjade direktiivis. Tegelikult on see huvi suunatud eelkõige laste tervise, mitte ainult siseturu kaitsmisele. Tervise kaitsmise optimaalseks tagamiseks rajaneb see uusimatel teaduslikel andmetel, mida komisjon ka märkis oma esimese ja neljanda väite raames ja mis vastab ETLT artikli 114 lõike 3 nõuetele. Vaidlustatud kohtumäärus on jätnud huvide kaalumisel selle huvi täiesti arvesse võtmata.
- 72 Saksamaa Liitvabariik väidab, et vastupidi komisjoni väidetele ei saa uue mänguasjade direktiivi kui ETLT artikli 114 lõike 1 alusel vastu võetud ühtlustamismeetme, mille eesmärk on tagada siseturu rajamine mänguasjade ohutuse osas, peamine eesmärk olla laste tervise kaitse. Seega ei rikkunud Üldkohtu president selles osas õigusnormi ning viies väide tuleb tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

- 73 Olgu märgitud, et Saksamaa Liitvabariigi poolt Üldkohtu presidendile esitatud ajutiste meetmete kohaldamise taotluse menetlemise käigus palus komisjon jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotluse rahuldamata, selleks et alates 21. juulist 2013 oleks kogu liidus võimalik kohaldada uues mänguasjade direktiivis kehtestatud migratsiooni piirväärtusi, kuna komisjon oli eelnevalt tagasi lükanud selle liikmesriigi poolt ETLT artikli 114 lõike 4 alusel esitatud erandi taotluse.
- 74 Samas ei ole poolte vahel vaidlust selles, et uus mänguasjade direktiiv on ühtlustamismeede ETLT artikli 114 lõike 4 tähenduses. Pealegi võeti see vastu EÜ artikli 95 alusel, mis omakorda sisaldub nüüd ETLT artikli 114 lõikes 1. Selles sättes on sõnastatud artiklis 26 seatud eesmärkide saavutamiseks kohaldatavad sätted, mis tähendab sisuliselt siseturu väljakujundamist võimaldavaid sätteid. Võttes niisiis arvesse uue mänguasjade direktiivi vastuvõtmiseks kasutatud õiguslikku alust, on direktiivi peamine eesmärk seega paratamatult siseriiklike õigusnormide ühtlustamine direktiiviga reguleeritavas valdkonnas ehk mänguasjade ohutuse valdkonnas, ning järelikult põhineb komisjoni huvi saavutada selle direktiivi viivitamatu kohaldamine sellel eesmärgil.

- 75 Nimelt tuleb meenutada, et ELTL artikli 168 lõikes 5 välistatakse inimeste tervise kaitset ja edendamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide mis tahes ühtlustamine. Euroopa Kohus on aga leidnud, et esmase õiguse muude sätete alusel võetud ühtlustamismeetmed võivad mõjutada inimeste tervise kaitset. Sama artikli esimese lõike esimeses lõigus on pealegi sätestatud, et kogu liidu poliitika ja meetmete määratlemisel ja rakendamisel tagatakse inimeste tervise kõrgetasemeline kaitse ning ELTL artikli 114 lõikes 3 on sätestatud, et Euroopa Parlament ja nõukogu püüavad oma volituste piires siseturu väljakujundamisel saavutada sama eesmärki (vt selle kohta 5. oktoobri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-376/98: Saksamaa vs. parlament ja nõukogu, EKL 2000, lk I-8419, punktid 77 ja 78, ja 12. detsembri 2006. aasta otsus kohtuasjas C-380/03: Saksamaa vs. parlament ja nõukogu, EKL 2006, lk I-11573, punktid 93–95). Siiski ei või esmase õiguse teisi sätteid kasutada õigusliku alusena, et hoida kõrvale ELTL artikli 168 lõikes 5 sätestatud sõnaselgest keelust teostada mis tahes ühtlustamist inimeste tervise kaitseks ja parandamiseks (vt selle kohta eespool viidatud 5. oktoobri 2000. aasta otsus Saksamaa vs. parlament ja nõukogu, punkt 79).
- 76 Euroopa Kohtu praktikast tuleneb seega, et sellises ajutiste meetmete kohaldamise menetluses nagu on käesoleva apellatsioonkaebuse esemeks olev menetlus, tuleb tegelikult komisjoni poolt selle menetluse raames kaitstava huvi aluseks pidada siseriiklike õigusnormide ühtlustamise eesmärki mänguasjade ohutuse valdkonnas, mitte eesmärki kaitsta laste tervist kui sellist.
- 77 Eeltoodust tuleneb, et olles vaidlustatud kohtumääruse punktides 82 ja 83 võrdlevalt kaalunud Saksamaa Liitvabariigi huvi siseriiklike õigusnormide säilitamise vastu, selleks et kaitsta laste tervist, ja komisjoni huvi ajutiste meetmete kohaldamise taotluse rahuldamata jätmise suhtes, selleks et liidu seadusandja vastu võetud uue mänguasjade direktiivi ühtlustamissätted oleksid alates 21. juulist 2013 kohaldatavad kogu siseturul, sealhulgas Saksamaal, jõudis Üldkohtu president samas punktis 83 õigele järeldusele, et komisjoni huvi tuleb pidada teisejärguliseks selle liikmesriigi huvi kõrval saavutada kõnealune säilitamine.
- 78 Seega tuleb komisjoni apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitatud viies väide tagasi lükata.

Komisjoni märkused, mis puudutavad hiljuti baariumi ja pliiga seoses võetud meetmeid

- 79 Selle kohta, et komisjon teatas oma apellatsioonkaebuse lõpus Euroopa Kohtule asjaolust, et ta alandas komisjoni 17. juuli 2013. aasta määrusega (EL) nr 681/2013, millega muudetakse direktiivi 2009/48 II lisa III osa (ELT L 195, lk 16), baariumi suhtes kehtestatud migratsiooni piirväärtusi, piisab sedastusest, et Saksamaa Liitvabariik teatas Euroopa Kohtule, et tema arvates ei lähe see meede piisavalt kaugele, mistõttu see ei mõjuta käesolevat kohtuasja. Seda enam ei saa käesolevat menetlust mõjutada asjaolu, et plaanis on pliidi puudutavate väärtuste võimalik alandamine.
- 80 Kuna ükski komisjoni apellatsioonkaebuse põhistamiseks esitatud väidetest ei leidnud toetust, tuleb apellatsioonkaebus jätta tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

- 81 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna Saksamaa Liitvabariik on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud viimati nimetatult välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohtu asepresident määrab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Allkirjad